

Ενότητα 2^η Θυσία για την πατρίδα

Ὅστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι,	Επομένως ταιριάζει να θεωρούμε αυτούς πάρα πολύ ευτυχισμένους,
οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες	οι οποίοι αφού κινδύνευσαν για τα πιο μεγάλα και τα πιο ωραία
οὕτω τὸν βίον ἐτελεύτησαν,	έτσι τελείωσαν τη ζωή τους,
οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ	χωρίς να εμπιστευθούν τους εαυτούς τους στην τύχη
οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον,	ούτε να περιμένουν τον φυσικό θάνατο,
ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον.	αλλά με το να προτιμήσουν τον πιο ωραίο.
Καί γάρ τοι ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνήμαι,	Και γι' αυτό βέβαια είναι αγέραστες οι μνήμες τους
ζηλωταὶ δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί·	και αξιοζήλευτες οι τιμές τους απ' όλους τους ανθρώπους·
οἳ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοί,	αυτοί πενθούνται λόγω της φύσης τους ως θνητοί,
ὑμνοῦνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν.	εξυμνούνται όμως ως αθάνατοι λόγω της γενναιότητάς τους.
Καί γάρ τοι θάπτονται δημοσίᾳ,	Και γι' αυτό βέβαια θάβονται με δημόσια φροντίδα
καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου,	και καθιερώνονται αγώνες δύναμης και σοφίας και πλούτου προς τιμή τους,
ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας	με την ιδέα ότι (επειδή) είναι άξιοι αυτοί που έχουν σκοτωθεί στον πόλεμο
ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι.	να τιμούνται με τις ίδιες τιμές με τους αθάνατους.
Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ,	Εγώ λοιπόν και τους καλοτυχίζω και τους ζηλεύω για τον θάνατό τους
καὶ μόνοις τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι γενέσθαι,	και νομίζω ότι μόνο αυτοί από τους ανθρώπους άξιζαν να ζήσουν,
οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον,	οι οποίοι, αφού έλαβαν θνητά σώματα,
ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον.	κληροδότησαν αθάνατη μνήμη λόγω της ανδρείας τους.

Λυσίας, Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς 79-81

Παράλληλα κείμενα

Στο παρακάτω απόσπασμα από τον Έπιτάφιο του Δημοσθένη εξάιρονται οι πεσόντες στη μάχη της Χαιρώνειας (338 π.Χ.), οι οποίοι πολέμησαν κατά του Φιλίππου Β΄ της Μακεδονίας και με την ανδρεία τους κέρδισαν αγέραστη δόξα.

Κείμενο	Μεταφράσεις
Πρῶτον μὲν ἀντὶ μικροῦ χρόνου πολὺν καὶ τὸν ἅπαντ' εὐκλειαν ἀγήρω καταλείπουσιν, ἐν ᾗ καὶ παῖδες οἱ τούτων ὀνομαστοὶ τραφήσονται καὶ γονεῖς [οἱ τούτων] περίβλεπτοι γηροτροφήσονται, παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὐκλειαν ἔχοντες. Ἔπειτα νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχάς, ἃς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν οἱ ζῶντες ἔχουσιν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ τῶν νομιζομένων τυγχάνουσιν. Οὓς γὰρ ἅπαντα μὲν ἢ πατρίς θάπτει δημοσίᾳ, κοινῶν δ' ἐπαίνων μόνον τυγχάνουσιν, ποθοῦσι δ' οὐ μόνον συγγενεῖς καὶ πολῖται, ἀλλὰ πᾶσαν ὄσσην Ἑλλάδα χρὴ προσεῖπεῖν, συμπεπένθηκεν δὲ καὶ τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος, πῶς οὐ χρὴ τούτους εὐδαίμονας νομίζεσθαι; Δημοσθένης, Έπιτάφιος 32-34	Κατὰ πρῶτον, ἀντὶ νὰ ζήσουν λίγο, ζοῦν πολὺ καὶ ἀφήνοντας κληρονομιά γιὰ πάντα αγέραστη δόξα, μέσα στὴν ὁποία θὰ ἀνατραφoῦν καὶ τὰ παιδιὰ τους ὥστε νὰ γίνουν περίφημα καὶ οἱ γονεῖς τους θὰ γηροκομηθοῦν ἀπολαμβάνοντας τὴν προσοχή, καθὼς θὰ ἔχουν ἀνακούφιση στὸ πένθος τους τὴ δόξα τῶν νεκρῶν. Κατὰ δεύτερον, χωρὶς νὰ παθαίνουν ἀρρώστιες στὸ σῶμα καὶ χωρὶς νὰ νιώθουν στεναχώρια στὴν ψυχὴ, τὰ ὁποία ἔχουν οἱ ζωντανοὶ λόγων αὐτῶν ποὺ τους συμβαίνουν, ἀποκτοῦν τὰ καθιερωμένα ἐμπνέοντας μεγάλη τιμὴ καὶ προκαλώντας πολλή ἀμίλλα. Ἀφοῦ ἡ πατρίδα τους προσφέρει δημόσια ταφὴ, καὶ μόνο αὐτοὶ ἐπαινοῦνται ἀπὸ ὅλους, καὶ τους λαχταροῦν ὄχι μόνο οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ συμπολίτες τους, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πρέπει νὰ ὀνομαστοῦν Ἕλληνες, ἐνῶ πενθεῖ μαζί μας καὶ τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς οἰκουμένης, δὲν πρέπει δικαιολογημένα νὰ θεωροῦνται εὐτυχεῖς; Μετάφραση Α. Τυφλόπουλος Πρῶτον, διότι εἰς ἀντάλλαγμα τῆς βραχείας ταύτης ζωῆς, ἀφήνουν ὀπίσω τῶν δόξαν, ἡ ὁποία πάντοτε νέα θὰ ὑπάρχῃ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ θὰ ἀποτελή τὴν παρηγορίαν τῶν δοξασμένων ἀπὸ αὐτὴν τέκνων τῶν καὶ ἀνατραφέντων ὑπὸ τῆς πολιτείας, καὶ τῶν γονέων τῶν, τῶν ὁποίων τὸ γήρας, περιβαλλόμενον ἀπὸ τιμὰς, θὰ γίνῃ ἀντικείμενον περιποιήσεων ὑπὸ τῆς πόλεως. [33] Ἐπειτα ἀπρόσβλητοι ἀπὸ νόσους κατὰ τὰ σώματα καὶ ἄπειροι λύπης κατὰ τὰς ψυχάς, πράγματα τὰ ὁποία ἐν τυχαίῳ γεγονόσι δύναται νὰ προκαλέσῃ εἰς τοὺς ζῶντας, τυγχάνουσι πομπῶδους καὶ μεγαλοπρεποῦς ταφῆς. Διότι ἐκείνους τοὺς ὁποίους ὅλη μὲν ἡ πατρίς θάπτει δημοσίᾳ, μόνους δὲ τούτους κρίνουν ἀξιούς κοινῶν ἐπαίνων, ποθοῦν δὲ ὄχι μόνον οἱ συγγενεῖς καὶ πολῖται ἀλλὰ καὶ ὅλη πρέπει νὰ εἴπῃ τις ἡ Ἑλλάς, πενθεῖ δὲ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς οἰκουμένης, τούτους πῶς δὲν πρέπει νὰ θεωρῇ τις εὐτυχεῖς; Μετάφραση Κ. Θ. Αραπόπουλος